

verden, men det skal være fredsbevarende FN-styrker, og ikke denne amerikanske besættelse, som tilfældet er i øjeblikket, af den enkle grund, at det skaber mere og ikke mindre ustabilitet.

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen får lov at fortsætte.

Kl. 12.55

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har nogle spørgsmål til statsministeren i forlængelse af hans bemærkninger om de militære løsninger på terrorproblemet.

Han siger, at det var nødvendigt at føre krig i Afghanistan og Irak for at rive Al-Qaeda op ved rode. Men hvad er nu det for noget? Er Al-Qaeda revet op ved rode? Er Al-Qaeda væk? Er terrornetværkene væk? Det er de jo ikke. De er der jo stadig væk, og det interessante er, at selv om Vesten har det mest avancerede militære udstyr, der kan opdrives, så er disse terrorister hele tiden en smule foran Vesten i deres måde at handle på. Der var ingen, der havde forudset aktionen i Madrid. De er muligvis i gang med at forberede helt nye aktioner, helt nye grupper, som vi ikke kender til i dag. Det er jo det, der er problemet. Hvor du har en almindelig krig, kender du fjenden; her kender du ikke fjenden.

Skal man føre krig, skal man vide, hvem man fører krigen imod. Det ved man ikke her; man kender dem ikke, man ved ikke, hvor de er henne, man ved ikke, hvor de vil slå til henne, og det er jo derfor, det er så håbløst at forestille sig en militær løsning på det her problem.

Formanden:

Det var et spørgsmål til statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi har allerede en gang diskuteret, at vi jo er enige om, at der er ikke kun en militær løsning på det her, men det er jo ærlig talt meget, meget farligt, når hr. Holger K. Nielsen siger, at det er håbløst, for det kunne jo få nogle til at tro, at så skal vi ingenting gøre.

Man er jo nødt til at gøre det, man nu kan, og Afghanistan – og jeg talte om Afghanistan i den her forbindelse – havde jo udviklet sig til et samfund under et Talebanstyre, som ikke blot på det mest grusomme undertrykte sin egen befolkning, herunder kvinderne i Afghanistan, men som også gav en sikker havn til bl.a. Al-Qaeda og måske også andre terrornetværk, hvad ved vi?

Det er da klart, at man er nødt til at gøre noget ved det. Der kan man ikke bare læne sig tilbage og sige, at det er håbløst; det kan man altså ikke. Hvis man har en ansvarlig holdning til det her, så er man nødt til også dér at gå ind kontant militært og sikre, at der ikke længere er en sådan havn, hvor terrorister kan boltre sig.

Det ændrer ikke på, at man også skal gøre andre ting: sikre demokrati og menneskerettigheder samt udrydde fattigdom, så godt man nu kan. Det er vi enige om.

Men hr. Holger K. Nielsen afskriver de militære midler, kalder det håbløst, og det er en farlig tankegang, for det er i virkeligheden at give terroristerne alt for frit et spil.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er glad for det svar, der kom fra statsministeren vedrørende Tyrkiets eventuelle kommende medlemskab af EU. Det havde jeg også forventet at få, men det var rart at få det klart og tydeligt sagt her i salen.

Jeg har imidlertid et spørgsmål til fru Gitte Seeberg, fordi fru Gitte Seeberg i sin tale kom til at sige, at kampen mod terrorisme i vidt omfang er lykkedes. Det synes jeg var en meget farlig konklusion, netop også i lyset af det, hr. Holger K. Nielsen og statsministeren netop har diskuteret sammen. Hvordan kan man sige sådan noget, når vi netop har haft en frygtelig terroraktion i Madrid, hvor flere hundrede mennesker er slået ihjel? Hvordan kan man gå ud og sige til offentligheden: Kampen er stort set lykkedes.

Jeg vil gerne bede fru Gitte Seeberg om at komme med en forklaring på, hvordan man kan finde på at sige sådan noget.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg har nok fået udtrykt mig lidt for kategorisk, for det var ikke det, der var ment. Det, der var ment, var, at det jo heldigvis via kampen mod terrorisme og via bl.a. afhøringerne af de terroristtænkte på Guantánamobasen – for nu at nævne det – er kommet frem, at der rent faktisk er terrorangreb, som er blevet forhindret, og det synes jeg så man skal glæde sig over. Men kampen mod terrorisme er ingenlunde slut. Jeg tilstår, at det gik lidt hurtigt, for talen var lidt længere, end den burde have været.

Så nej, vi tager kampen mod terrorisme meget alvorligt. Det er jo også derfor, vi står her og diskuterer i dag. Vi er også parate til, som jeg også nævnte i mit indlæg, at se på alle mulighe-